

Historia Parafii pw. Św. Stanisława Bp. M. w Cerekwi

Parafia powstała prawdopodobnie po 1326 roku. W początkach XX wieku zostały odłączone wioski Podkanów i Jeżowa Wola do parafii św. Jana w Radomiu, a następnie Wośniki do parafii św. Teresy w Radomiu. Następnie z terenu parafii Cerekiew powstały nowe parafie: Bielicha w 1981 r., Dąbrówka Nagórna w 1984 r., Kończyce w 1989 r. i Sławno w 1990 r.

Już Jan Długosz wspomina w Lib. Ben. II.533 o parafii Cerekiew, "gdzie istniał kościół drewniany i gdzie parafia oddawała 7 grzywien dziesięciny do klasztoru w Sieciechowie, a drugie 7 miejscowemu plebanowi".

W 1529 roku murowany kościół ufundował dziedzic Cerekwi i wojski Radomski Mikołaj Dzik, herbu Doliwa. Proboszczem był wówczas ks. Feliks Dzik. Ten kościół został konsekrowany przez bp. Macieja Łubieńskiego w 1627 roku, kiedy proboszczem był ks. Wawrzyniec Turobiński. Nadano tytuł kościoła: Wniebowzięcia NMP, św. Stanisława Bp. M. i św. Jana Ewangelisty. Konsekracja odbyła się w I niedzielę Wielkiego Postu. W XVIII wieku kościół i plebanię doszczętnie ograbiły wojska szwedzkie, saskie i moskiewskie, polskie. Proboszcz musiał schronić się w Radomiu. Po powrocie proboszcz zastał kościół częściowo zburzony, całkowicie ograbiony, nawet zrabowano gont z dachu, zrujnowaną i ograbioną ze wszystkiego plebanię.

Odtąd parafią zarządzali prebendarze. Do roku 1899 kościół na nowo został urządzony, odremontowany i przywrócony do kultu religijnego.

W kościele tym chowano zmarłych kolatorów i dobrodziejów parafii. Ks. Prędkiewicz zebrał wszystkie kości i pochował je we wspólnym grobie naprzeciw głównego wejścia. Ściany kościoła pokryte były licznymi pomnikami i nagrobkami dziedziców Cerekwi i dobrodziejów. Niestety z wystroju tego kościoła nie zachowało się nic. Tę świątynię rozebrano w 1928 roku.

Następny kościół budowany był w latach 1929 - 1936 według projektu arch. Stefana Szyllera z Warszawy staraniem ks. proboszcza dr. Adama Popkiewicza. W roku 1945 ostrzał artyleryjski uszkodził wyniosłą i piękną wieżę kościoła oraz nawę boczną z witrażami. Później po wojnie rozpoczęto odbudowę kościoła. Prezbiterium zostało pokryte malarstwem prawdopodobnie Rosena, dalsza część kościoła to malarstwo nowsze. Niestety o tym kościele niewiele można powiedzieć z historii, gdyż zabytkowa kronika parafialna wypożyczona przez jednego z kapłanów już nie powróciła do parafii.

